

"Generații - Dialoguri necesare" sau confruntări cu realitatea.

De la bun început, putem spune că scriitorul Culiță Ioan Ușurelu și-a asumat un important rol, în elanul său și în confruntarea cu realitatea. Temele și dialogurile Domniei Sale, sunt cele de la examinarea atentă a condițiilor de viață, până la muncă, morală, politică, cultură, glorie, bătrânețe, frumusețe, moarte, eroism. Este o lume învelită într-o batistă așezată în buzunarul de la butoniera hainei, pe care autorul o poartă zi de zi. Este o lume a unei cărți, a unor convorbiri dintre FIU și TATĂ, dintre NEPOATĂ și BUNIC, dintre NEPOT și BUNIC. Este un model tulburător de scriere și înțelegere și gândire reciprocă. Este ca un fruct cu semințe și cu intense întrebări fundamentale, poate, comune, dar care îmbracă dialogul cu diversele lui manifestări ideologice, politice și filosofice. Autorul nu lansează întrebarea "Ce a fost mai înainte: oul sau găina?", ci mai degrabă, prin gura personajelor, dezvăluie mărturisirile participanților la dezbateri, pentru a scoate la suprafață, adevăruri, deziluzii, aventuri, răstălmăcirii, nostalgii, reacții brutale, falsuri și frustrări. Culiță Ioan Ușurelu, în această carte ne lasă impresia că a trecut printr-o vreme de mari încercări, de restriști și lucruri ce i-au prilejuit nobila dorință de a prezenta și transmite generațiilor tinere nu numai crezul său, dar și modalitățile de a transforma lumea, de-a o face mai bună și mai elegantă.

"Generații - sau Dialoguri necesare " nu este o carte de exprimare a revoltei, ci mai mult un subiect de neliniște, o carte moralizatoare, cu multe și inspirate citate, care-i aduc un interes și o frumusețe aparte. Culiță Ioan Ușurelu vede și aude totul, își are așezământul în mijlocul societății și se bizuie pe reale mijloace de înțelepciune ale poporului nostru. FIUL sau FIICA, NEPOTUL, TATĂL sau BUNICUL, pun întrebări și dau răspunsuri, teoretizează pe teme politice, culturale, ale credinței și ale iubirii. Pe seamă averii, banilor și a corupției. Nu este uitată bătrânețea, bunătatea și caracterul, dar nici prostituția, comunismul și nazismul. Se vorbește și se dialoghează despre diaspora și despre exil, despre democrație și dreptate. Despre eroi și eroism, virtute , fanatism, terorism, frumusețe și mângâiere. Nu este uitată gloria și hazardul, oamenii, îngerii și demonii. Învățătura, învățământul, mediocrul și mediocritatea, slăbiciunile, nebunia sau înțelepciunea. Și totuși, "Omul - ființă învingătoare?" are alături: onoarea, onorurile , cuvântul dat . Nu este uitată pacea și nici războiul, precum nici partidele și oamenii politici. Patria și patriotismul, prietenii adevărate. Se dialoghează despre respectul cărții, despre căința și pocăința, dar și despre momentele de bucurie și veselie când putem să

râdem. Trăim în preajma când sărbătorile și posturile românilor, ne curăța sufletul. Se pun întrebări despre singurătatea omului și despre faptul ca "Suntem doar simpli muritori. Și mai ales dacă suntem sinceri?"

Penultimul dialog, intitulat "Trufașul", pare să fie pus intenționat aici, înainte de cel intitulat "Viața și moartea". În "Trufașul" se inversează rolurile: cel mai bătrân pune întrebări celui mai tânăr, adică, tatăl o întreabă pe fiică: "Citind încă din tinerețe o cugetare de-a lui Eschil, pe parcursul vieții am constatat câtă dreptate avea. Fiica răspunde tot printr-o întrebare „Te referi cumva la constatarea că "Fiecare devine trufaș, când îi merge bine"?".

Episodul care încheie această carte, este intitulat "Viața și moartea" și reprezintă un extraordinar dialog între TATĂ și FIICĂ, o răscolitoare poveste a vieții și a morții, o gândire și o înțelepciune interesante, iar finalul este de excepție: „moartea trebuie să ne găsească pregătiți psihic. Aceasta ar fi realizarea de excepție a unei vieți. Ușor de zis, greu de realizat. Dar nu imposibil". Iată un autor și o carte ce merită o reală atenție și o dezbatere, atât în scris, cât și prin viu grai.

Miron Țic